

KÄLLSKATTEN

Centrala uppborðsnämnden utfärdade den 2 december 1957 (meddelande nr 10/1957) anvisningar i fråga om skatteavdrag för kvarstående skatt år 1958 för sådana arbetstagare inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som erlägga preliminär A-skatt och som normalt uppböra lön veckovis samt därjämte vid oregelbundet infallande tillfällen ackordsöverskottet.

Enligt nämndens meddelande den 6 oktober 1953 ha husbyggnads- och anläggningsindustrierna angivits omfatta husbyggnads- och därtill hörande installations- och avslutningsarbeten (värme-, sanitets- och elektriska installationer, glasmästeriarbeten, smides-, stenhuggeri-, plåtslageri- och målningsarbeten), bergrumsarbeten samt anläggningsarbeten (väg-, gatu- och brobyggnadsarbeten, järnvägsbyggnader, flygfältsarbeten, hamnbyggnader, anläggningar för vatten och avlopp, torrlägnings-, muddrings- och regleringsarbeten, kraftverksbyggnader och linjearbeten, linbanearbeten samt tunnelarbeten och vissa bergrumsanläggningar).

Önskemål ha uttalats att liknande anvisningar måtte meddelas med avseende å den kvarstående skatt, som grundar sig på 1958 års taxeringar. Denna skatt förfaller till betalning under uppborðsterminerna i mars och maj månader 1959 och skatteavdrag till densamma gäldande skall författningsenligt verkställas under januari och februari respektive mars och april månader 1959.

Den kvarstående skatten för de bygg-

nads- och anläggningsarbetare, varom nu är fråga, torde i jämförelse med vad fallet var under det nya uppborðssystemets första år ha minskats avsevärt till såväl frekvens som belopp. Fortfarande kvarstå emellertid för nyssnämnda arbetstagare det särskilda förhållandet, att ackordsöverskotten utgöra en väsentligt större andel av arbetsinkomsterna än för arbetstagare i allmänhet i ungefär samma inkomstläge.

Under dessa omständigheter finner nämnden skäligt meddela följande förklaring att gälla tillsvidare under år 1959.

Om den kvarstående skatten för sådan arbetstagare inom husbyggnads- eller anläggningsindustrien, varom nu är fråga, uppgår till så stort belopp att en uppdelning därav på enbart veckoavlöningsarna synes bliva alltför betungande för arbetstagaren, bör arbetsgivaren verkställa avdrag för den kvarstående skatten jämväl å ackordsöverskott, som utfaller under avdragsperioden.

Det kan i regel antagas, att avdrag å allenast veckoavlöningen blir alltför betungande om avdraget för kvarstående skatt på normalt utgående veckoavlöning skulle överstiga avdraget för preliminär A-skatt å samma avlöning.

Exempel: En gift arbetstagare, vars hustru saknar inkomst, antages normalt uppbära en veckolön av 165 kronor. A-skatten därå antages utgöra 26 kronor. Arbetstagaren har en kvarstående skatt å 560 kronor. Därav förfaller under första avdragsperioden 280 kronor. Om detta

Beskattningsens höjd och utformning under det närmaste året är hölj d i dunkel och regeringen har icke tagit ställning till dessa frågor i statsverkspropositionen. Finansministern redovisar olika alternativ för täckning av det stora budgetunderskottet och anför bl. a.

”För att åstadkomma en inkomstförstärkning står flera olika möjligheter till buds. Den väg som skatteförfattningarna anvisar är att öka uttagsprocenten vid den statliga inkomstbeskattningen. En annan väg är en skärpning av inkomst- och förmögenhetsbeskattningen med tyngdpunkten på större inkomsttagare och förmögenhetsägare i kombination med punktvisa skärpningar av den indirekta beskattningen. Jag vill i detta sammanhang erinra om att den förstärkning av taxeringsorganisationen, som pågår och som kommer att fullföljas under nästa budgetår på något längre sikt bör ge resultat i form av en mera effektiv taxeringsgranskning och därmed rättvisare

fördelning av skattebördan mellan olika inkomsttagare. På kort sikt torde emellertid inte kunna påräknas en sådan effekt att behovet av inkomstförstärkningar under nästa budgetår i någon högre grad påverkas.

En tredje tänkbar väg att förstärka inkomstsidan består i en mera generell varubeskattning. Inkomstbehovet för statskassan torde ge detta alternativ vissa företräden. Jag vill här omnämna de förslag som år 1957 avlämnades av 1952 års kommitté för indirekta skatter och som var ett uttryck för att en utvidgad indirekt beskattnings typ vore att föredraga framför en skärpt direkt beskattnings typ för det fall ökade krav på skatteinkomster skulle ställas.

Jag är icke beredd att för dagen ta definitiv ställning till något av dessa alternativ. Slutlig ståndpunkt får tas i samband med de förnyade överväganden om den ekonomiska politiken som jag förut-

belopp uppdelas på åtta avlöningstillfällen, skulle avdraget uppgå till 35 kronor vid varje veckoavlöning. Mer än 26 kronor anses dock icke böra avdragas på veckolönen. Detta belopp avdrages vid varje avlöningstillfälle oavsett variationer

i preliminärskatteavdraget. Överskjutande 72 kronor avdragas på det ackordsöverskott, som antages utfalla under avdragsperioden. På motsvarande sätt förfäres under andra avdragsperioden med därunder förfallande kvarstående skatt.